С.Маршак
Від одного до десяти
Веселий рахунок
Переклад українською – Н.Забіли

Ось ОДИН, чи ОДИНИЦЯ,
І тонка, й пряма, як спиця.

А оце ось цифра ДВА.
В неї кругла голова,
Довгий хвіст, зігнута шийка,
Отака, як бачиш, двійка!

Перші цифри – дві сестри,
Ось і третя цифра ТРИ.
Трійку, третій із значків,
Складено із двох гачків.

Ось ЧОТИРИ жартівливо
Випинають лікоть вліво.

Потім вийшла погулять
На папері цифра П'ЯТЬ,
Руки вправо простягнула,
Ніжку бубличком зігнула.

Цифра ШІСТЬ – немов замок:
Знизу – круг, вгорі – гачок.

Цифра СІМ – як кочерга:
В неї, бач, одна нога!

В цифри ВІСІМ – два кільця
Без початку, без кінця.

Цифра ДЕВ'ЯТЬ, чи ДЕВ'ЯТКА,
Наче в цирку акробатка:
Сторчака як перевернеться,
Зразу шісткою обернеться!

Кругла, наче буква О,
Цифра НУЛЬ, або ніщо.
Як стоїть він сам-самісінький,
То й не значить нічогісінько!
Та як одиницю поруч
Ми поставимо ліворуч,
То із двох значків у нас
Цифра ДЕСЯТЬ стане враз!

По порядку цифри ці
Запишіть на папірці.
Я про кожну вам усім
Щось цікаве розповім.

Жили собі в книжці
Один та один.
Пішли вони битись
Один на один.
Та хутко закреслив
Один одного.
І ось вже нема
Ні того, ні цього!
А якби дружили
Вони між собою,
Жили б не тужили –
І їх було б двое!

Дві сестриці, дві руки
Шиють, сіють, риють,
Полють, скопують грядки,
Одна одну миють.
Місять тісто дві руки
Разом – права й ліва.
Попливеш серед ріки –
Воду б'ють сміливо.

Три світла в світлофора є,
І кожен з них наказ дає.
Червоне світло каже: – Стій!!!
А жовте: – Йти не можна...
Зелене каже: – Йди мерщій!
І слухається кожний.

Чотирикутна хата ця.
Чотири ніжки у стільця,
І по чотири ніжки
У мишки і у кішки.
В машини четверо коліс,
Одягнених у гуму.
Вони промчати можуть скрізь
І швидко, і без шуму.

П'ять братів тобі знайомі.
Без одежі вони в домі,
Та в мороз брати оті
Ходять в теплому пальті.

Кошеняток цілих шість!
Небагато кожен їсть.
Дай їм каші з молоком,
Хай похлебчуть язиком,

Бо із ложки киця
Їсти не навчиться!

Є сім днів і сім ночей
В кожнім тижні завше.
Йди до школи, сім речей
У портфель поклавши:
Є буквар тут, олівець,
Зошит є так само,
Гумка є, щоб нанівець
Нищити всі плями,
Промокашка, два пера –
Ось що є у школяра!

Вісім ляльок дерев'яних,
Кругловидих та рум'яних,
В різнобарвних сарафанах
На столі у нас живуть,
Всіх Матрьошками зовуть.
Перша лялечка товста,
А всередині – пуста!
Навпіл ляльку огрядну
Розділити можна.
В ній побачиш ще одну
Лялечку порожню.
Ти Матрьошку цю відкрий –
Третя вистрибне як стій.
Половинку відгвинти,
Наглухо притерту, –
І зумієш ти знайти
Лялечку четверту.
Вийми цю і подивись:
Може, є там ще якісь?
Справді, є тут п'ята
Лялечка пузата.

А у п'ятій просто
Заховалась шоста.
А у шостій – сьома,
Як у себе вдома.
А у сьомій – глянь-но,
Восьма і остання!
Восьма лялька менша всіх,
Трохи більша за горіх.
От стоять усі сестриці
По порядку, як годиться.
– Скільки вас? – А ляльки враз:
– Вісім, вісім, вісім нас!

До дев'ятої години,
До дев'ятої години,
До дев'ятої години
В школу прийдем неодмінно.
О дев'ятій чуть дзвінок –
Починається урок.

До дев'ятої години
Спати ляжем неодмінно,
Бо, як вчасно не лягти,
Вранці з ліжка не стягти!

Ось круглий нуль, або нічого.
Послухай казочку про нього.
Веселий нуль прошепотів
Сусідці-одиниці:
– З тобою поруч я б хотів
Постояти, сестрице!
Та одиниця каже: – Ні,
Ти – нуль, число нікчемне.
Не стій зі мною, бо мені
Це зовсім неприємно!

А нуль на це: – Я знаю сам,
Що в світі значу мало…
Та якби поруч стати нам,
Десятка б з тебе стала!
Поглянь на себе: ти ж у нас
Мала та худорлява,
Та станеш більша в десять раз,
Коли я стану справа!
Нехай не кажуть, що нулі
Такі нікчемні та малі:
Із двійки – двадцять зробим ми,
Із трійки зробим тридцять,
З четвірки – сорок, а з семи –
Аж сімдесят, дивіться!
Отож хоч нуль – ніщо й ніхто,
Та два нулі на місці
Із одиниці зроблять сто,
А з двійки – цілих двісті!